

Paa flere af Valgmøderne søgte Pastor Gaardbos Modstandere at bringe ham i Forlegenhed ved at benytte sig af Befolkningens Uvilje mod hans Broder, der i de samme Dage paany havde vakt almindelig Forargelse ved paa en Forespørgsel om hans politiske Standpunkt at erklære, at han med Glæde solgte sin Stemmeret for en Sukkerkringle til hvert af sine Børn. Der var i Forvejen rundt om i Egnen begyndt at cirkulere en Adresse til Medicinalmyndighederne med Anmodning om at lade Distriktslægens Embedsstyre og hele Lægevirksomhed undersøge og bedømme, og der blev nu ved Møderne ironiseret over Præstens Samvittighed, der ikke tillod ham at staa i Parti med politiske Meningsfæller, naar de ikke præcis delte ogsaa hans religiøse Anskuelser, mens der mellem hans Nærmeste var Folk, der gjorde Grin med al baade religiøs og politisk Overbevisning og ikke engang lod deres Børn døbe.

Skønt Pastor Gaardbo længe havde indset, at han før eller senere vilde blive nødt til at fremkomme med en offentlig Erklæring om sit Forhold til Broderen, vægrede han sig de første Gange ved at svare. Men da tilsidst hans egne Tilhængere ytrede Misfornøjelse med hans Tavshed følte han sig forpligtet til at tale.

Han gjorde dog sin Tilstaaelse paa den Maade, at han — uden at nævne Broderens Navn — mindede om sit Forhold til en anden Slægtning, nemlig til selve Farbroderen Tyge. Han erklærede, at for ham var den Enslevske Aand Fjenden, der skulde nedkæmpes, i hvilken Skikkelse den saa aabenbarede sig. Den var Oprø-